

[Undervisningsministeren]

kumentere, hvad vi har regnet med, og det er ret beskedent. Vi har ikke regnet med disse drastiske virkninger, man forestiller sig.

Lad mig til sidst gøre opmærksom på, at det altså kun drejer sig om 10 pct. forøgelse af betalingen, hele den kompenserende undervisning er stadig væk gratis. Det er trods alt kun den hensyntagende undervisning, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Det er rigtigt, at fritidsundervisningskontoen er løbet i vejret gennem de sidste år, og det viser, at det er en populær og god ordning. Jeg mener også, at undervisningsministeren på et tidspunkt har sagt, at hvis ikke vi havde den, så måtte vi opfinde den. Det er klart, at vi også ville stemme imod, at vi også ville synes, det var forkert, hvis man skar ned på fritidsloven som helhed.

Grunden til, at jeg siger, at dette er det mest asociale lovforslag, vi har behandlet, er, at det ikke gælder fritidsloven generelt. Det er ikke mennesker generelt, det går ud over. Det er udelukkende svage grupper. Det er udelukkende handicapgrupper, åndssvage, sindslidende og indvandrere. Det er alle de svage grupper, vi har, som lige præcis denne lov rammer, ingen andre. Der er ikke tale om, at det er generelt, dette slår ned.

Jeg vil også godt spørge undervisningsministeren, hvad det er, undervisningsministeren mangler for at kunne bedømme, hvordan det rammer. Kommunernes Landsforening har været her og sagt: vi har ikke penge til at gå ind i det med, vi kan ikke, vi gør det ikke.

Vi har allerede set budgetter, der viser, at man ikke gør det. Skal det gå galt først? Hvis undervisningsministeren regner med, at disse grupper kommer stormende, når først det går i gang, og kommer med protester; den ene efter den anden – måske oven i købet ude hos undervisningsministeren selv – så tror jeg, at undervisningsministeren tager fejl, for disse grupper er netop karakteriserede ved, at de ikke protesterer, fordi de er så svage.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg synes, det er fantastisk flot, og jeg synes, det er fantastisk farligt at eksperimentere lige præcis med disse grupper, som er de svage stillede, og som ikke mobiliserer en folkelig opinion for at varetage deres synspunkter. Jeg synes, at ministeren og regeringen skulle prøve at overveje den side af sagen, at dette ikke er nogle, man kan trampe på, og så rejser de sig stærkt igen. Det er rent faktisk de ordblinde, de åndssvage og indvandrerne. Vi havde en debat for en måneds tid siden, hvor der var et klart flertal her i folketinget for, at indvandrerne burde lære dansk, at de burde gives muligheder for at lære dansk.

Det er noget sludder at sige, at det kun er 10 pct., det drejer sig om. Hvis de skal have 300 timers danskundervisning, betyder 10 pct. 600 kr. Man skønner, at det er omkring et par tusinde kroner for, at indvandrerne kan få ...

Første næstformand (Knud Østergaard):

Må jeg bede om lidt mere ro.

Jytte Andersen (S):

Det kan meget let blive omkring et par tusinde kroner, for at indvandrerne kan få den danskundervisning, som et klart flertal her i folketinget siger at de skal have. Så væksten i betalingen sker hovedsagelig for den specialundervisning, som gives direkte til indvandrerne. Derfor vil jeg appellere endnu en gang til regeringen om at besinde sig med hensyn til dette forslag.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det lyder, som om der ikke er nogen som helst sammenhæng i det, regeringen foretager sig. Det er der ikke nogen grund til at blive overrasket over. Det, der er specielt, er, at dette i virkeligheden er endnu mere teater end normalt. Det hele er jo afgjort. Man har lavet forliget. Man har skrevet under. Man har pakket papirerne sammen og lagt det hen. Det eneste, der mangler, er lige at få det fedtet igennem salen.

Det er derfor, vi kan høre, at ih, hvor har man forståelse, og ih, det ene, og ih, det andet. Ikke så meget som en tomme rokker man sig, for man har jo aftalt, hvor meget kommunerne skal spare.